

తల్లిచాటు
మగాడిని
తన భర్తగా
ఆమె
ఎలా మలచుకుంది?

అమ్మకూచి

వెళ్లకీలా పడుకుని ఒళ్ళంతా కళ్ళు
చేసుకుని ఓ ఫోటోవైపు చూస్తోంది అలంకృ
త.

అసలు చేతితో పుస్తకం పట్టుకుని,
పుస్తకం సుధ్యో ఫోటో పెట్టుకుని చూసు
కుంటోంది దీప్తి వచ్చేసరికి.

అలంకృతని గమనించిన దీప్తి నెమ్మదిగా
ఆమె చేతిరోంది పుస్తకాన్ని జారేసింది.

అయినా అలంకృతని డిస్టర్బ్ చెయ్యలేక
పోయింది.

అయిదు నిమిషాలు ఆగింది దీప్తి.

ఇంక విసుగేసి అలంకృత చేతిరోని
ఫోటోని తాగేసుకుంది.

లప్పుడు ఈ రోకానికి వచ్చింది అలంకృ
త.

"చూరూడు బాగున్నాడే కళ్ళు కొంటెగా
చూస్తూ వొళ్ళంతా తడిమేసేలాగకాక, తన
కాంతని కళ్ళల్లో పెట్టుకుని కాపాడుకునేలాగ
ఉన్నాయి.

ముక్కునూటిగా ఉంది. అంటే దొడ్డి
దార్లుల్లో తిరగనమ్మాయి! నేరుగా వచ్చి నీ
బొమ్మనే వార్తాను అంటోంది.

మీసాలు 'మూస్లిగా' ఉన్నాయి కానీ
విలసిగా లేవు.

పెదవులు కూడా కొరికేలాగ లేవు. తన
పెళ్ళాన్ని ప్రేమలో పట్టేసేలా ఉన్నాయి.

ఆ షర్టు దాని స్త్రయలు, ఒక్క గుండీ
కూడా పదలకుండా పెట్టేసుకున్న తీరుచూ
స్తే భార్యని గుండెల్లో దాచేసుకుని పర్మనెం
ట్ గా బోర్డ్ పెట్టేసుకునేట్టే ఉంది.

కా.....నీ.....?"

"కానీ ఏమిటే త్వరగా చెప్పా?"

"ఇతను ఏ అమ్మాయికీ భర్తగా సరిపోడు

“మగతనం లేనివాడే పుట్టుకతోనే?”
 “కాదు”.
 “షోనీ వీ . యాక్సిడెంట్లోనో అది
 పోయిందా?”

“ఛ కానేకాదు”
 “మరి”?
 “ఈ అబ్బాయి అదే అప్రమేయ్ ఓ
 పే....ర్ల అమ్మకూచి!”

“వా.....త్?”

“అవునే! అమ్మే అన్నం పెట్టారి. అమ్మే ఆడించారి. అమ్మే లాల పొయ్యారి. అమ్మే లారి, పాడారి అనే మూడేళ్ళ పిల్లాడి బాపతు తెల్సా— ఈ ముప్పయ్ ఏళ్ళ ముద్దపప్పు.”

“!!!!!!”

“డిర్లీ ఐ.ఐ.టి.లో ఎమ్.టెక్లో సీటు వచ్చినా చేరక ఉస్మానియాలో చేరాడు ఈ మహాసుభావుడు అమ్మని వదిలి ఉండలేక”.

“రియల్లీ?!”

“ఏళ్ళంతా మా వాళ్ళకి చిరకాయపీచు మట్టాలు. ఈ ప్రజుడు నాకు వరసకి అన్న.”

“ఊ ఇంకా?”

“ఇతన్ని చేసుకుంటే రాత్రి నీ పక్కలోంది పారిపోయి అమ్మ ఒళ్ళో బజ్జోగలడు.”

“ఏమిటి”?!

“అంటే కాదమ్మాయి! అమ్మ వంట తప్ప ఎవ్వరి వంటా ఇతనికి పడదు. అందుకే హోటల్ మొహాన్ని ఎరగడి ఈ అమ్మకూచి.”

“అయినా నాకితనే కావాలే?”

“అలంకృతా?!!”

“ఎస్! నేనూ అమ్మకూచినే కదామరి అందుకోసమన్నమాట” అంది అందంగా కాక గర్వంగా నవ్వుత అలంకృత.

.....

“చూడండి బాబూ షోకేస్లో ఉన్న బొమ్మలన్నీ మా అమ్మాయే చేసింది”

అలంకృత తల్లి చెప్పింది.

“బాగున్నాయండి” అప్రమేయ్ వాళ్ళ ము మెచ్చుకుంది.

“ఆ వాల్ డెకరేషన్లూ, ఈ సోఫాదిళ్ళ మీద ఎంబాయిడరీ దాని చేత్తో తయారు చేసినవే”.

అదిగో అమ్మాయి! చూడండి అది తెస్తున్న టిఫిన్లూ దాని చేత్తో చేసినవే!”

“గుడ్” అప్రమేయ్ తండ్రి అన్నాడు.

“మా అమ్మాయి ఎమ్మెస్సీ పాసైంది. సంగీతం వచ్చు. ఇంకో ముఖ్యమైన అంశం ఏమిటంటే మా వంశంలో అసలు నలుపు అనేదే ఉండదండీ!”

ఇటు తరాల్లోనూ అటు తరాల్లోనూ మేమంతా తెల్లటివాళ్ళం! అసలు చాలామంది మమ్మల్ని ఆంగ్లోఇండియన్స్ అనుకుంటారు కూడా!” అన్నాడాయన కొండెం గర్వంగా.

“మా అబ్బాయిని చూసారుగా ఏడు కూడా మీ లెఖలోవాడే! అసలు మా కుటుంబంలోనూ అంతా మందిభాయ. వొట్టి తెలుపే కారండోయ్ మేమంతా పొడగరులం కూడా!”

అలంకృత తన తల్లిని, అప్రమేయ్ తల్లిని కుతూహలంగా కొంటెగా చూస్తూ చూస్తూ అప్రమేయ్ వైపుకు తిరిగింది.

అతనసలు ఆ అమ్మాయి వైపే చూడడం లేదు.

పెళ్ళి చూపుల పేరిట తనకి చేసిన అలంకారమంతా యూజ్‌లెస్‌గా తోచింది అలంకృతకి.

ఆ విషయం అప్పుడే కాదు పెళ్ళయ్యే దాకా ఆలోచిస్తూనే ఉంది అలంకృత..

—మొదటిరాత్రి వచ్చింది—

అలంకృత రతీదేవిలాగ గదిలోకి అడుగు పెట్టింది. అప్రమేయ్ ఆమెని ఆస్పాయంగా దగ్గరికి తీసుకోవడం కానీ, అల్లరిగా మాట్లాడడం కానీ చెయ్యలేదు.

“కూర్చోండి” అన్నాడు అపరిచితురాలి గౌరవించినట్టుగా!

“నాకు 30 ఏళ్ళు వచ్చేదాకా నేనెందుకు పెళ్ళి చేసుకోలేదో తెలుసా?”

“.....!”

“నా భార్య మా అమ్మని సరిగ్గా చూసుకోదని! నవమాసాలు మోసి కన్నది అమ్మ నన్ను! నాన్న తాగుబోతుగా మారి ఆవిడనీ, నన్నూ పట్టించుకోకపోయినా రవి డ నాకోసమే బ్రతకడం మొదలుపెట్టింది. నిడపట్టున హాయిగా బ్రతకేసిన అమ్మ నన్ను గొప్పవాణ్ణి చెయ్యడం కోసం ఉద్యోగిని అయింది.

అలాంటి అమ్మని నేను ప్రపంచంలో

అందరికంటే ముందుగా ప్రేమిస్తాను. నేను చేసుకోబోయే అమ్మాయిని ఆవిడనే సెలెక్ట్ చెయ్యమన్నాను. అలాగే చీరలూ, నగలూ కూడా!

అంతే కాదు. మీరు అమ్మని ప్రేమించి గౌరవిస్తేనే నా భార్యగా ఉండగలుగుతారు.

పైగా నాకు పెళ్ళామేలోకం, కొత్తమోజు ఇలాంటివన్నీ బ్రాషేగా అనిపిస్తాయి.

అందులో మోడర్నై అమ్మాయిలు అమ్మా కొడుకుల్ని వేరు చేయడంలో డిట్టలు.

”

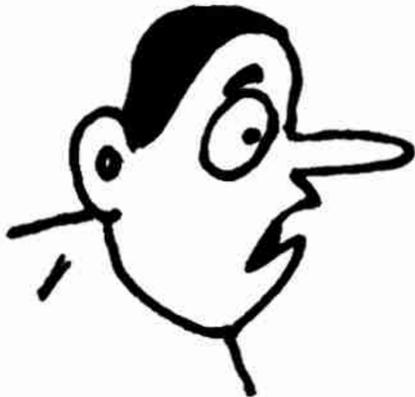
కలల సామాజ్యాన్ని కాలితో తన్నేసిన భావన.

డిజిటలైజేషన్ దుష్ప్రభుత్వం అవతలపారేసిన ఫేరింగ్.

రెండు క్షణాలు గడిచాయి.

“రండి పడుకోండి! మా అమ్మని నాకంటే బాగ్గా మిరు చూసుకున్నట్లుగా నాకు తోచిననాడే మనం శారీరకంగా దగ్గరవుదాం!”

రేటు

“ఏమండీ! ఫ్లాకర్ రేటున్నా అమ్మన రేటుకు వాదించు అమ్మతున్నాడు కదా! మీకు లాభం ఏలా వస్తుంది?” అడిగింది అండాళమ్మ షావోయజమాని భర్తలో.

“రిపేరులో” లాపేగా చెప్పాడు భర్త.

—అర్చనా పులిజాల్ (వన్మనలిపురం)

అలంకృత కళ్య విస్ఫూర్తి అతన్ని చూడ సాగింది.

కైకేయిలాగ అలిగి పడుకోవాలనిపించింది.

కానీ కైకేయి అలకతీర్చేందుకు దళరథుడు ఉన్నాడు.

కానీ తననే పట్టించుకోని తన భర్త తన అలకని మాత్రం ఏం పట్టించుకుంటాడు.

దూకినట్టుగా మంచం దిగింది అలంకృత.

“నేనింక పస్తానండి నిరొస్తోంది.”

“ఏటెక్తున్నారు?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు. “నాకు అమ్మ ఒళ్ళో పడుకుంటేనే కానీ నిరదరాదండి! వెరిసారీ!”

“ఏం ఫర్వాలేదు వెళ్ళిరండి” ఆశ్చర్యంగా తోచినా టక్కున అనేసాడు అప్రమేయ్!

“గుడ్ నైట్ అండ్ స్వీట్ డ్రీమ్స్” కసిగా అనేసి బయటకొచ్చేసింది అలంకృత.

“రా!రా! అలంకృతా! అమ్మ అన్నీ రెడిగా పెట్టేసింది. అమ్మ చేతివంట తింటే వదిలి పెట్టవు. అందుకే నేను ఎవరింట్లోనూ కాఫీ కూడా తాగను. ఆ రోజు పెళ్ళి మాపులనాడు నువ్వన్నీ చేసావని మీ వాళ్ళన్నా అందుకే తిన్నేదు. ఏమీ అనుకోకు.”

“నేనేమీ అనుకోలేదండి పైపెచ్చు అన్నీ నేనే సంతోషంగా తాగించేసాను. ఎందుకంటే అమ్మ అంతరుచిగా చేసిందిగా!”

“అంటే నువ్వవి చెయ్యలేదా?”

“అదే అవి ఏమిటి? ఆ కుట్లూ,

అల్లికయా, బొమ్మలు, ముగ్గులూ అన్నీ అమ్మ చేసినవే. మా అమ్మ చాలా బాలెంటె డ్. చిన్నప్పట్నుండి అమ్మ చేత అన్నీ చేయించుకుని నేనే చేసానని అందరికీ చెప్పేదాన్ని.”

అప్రమేయ్ ముఖంలో చిరుకోపం!

అలంకృత కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

“ఏమైంది?”

“అమ్మ గుర్తొచ్చింది. అమ్మ పెట్టేనే కానీ ఎప్పుడూ అన్నం తిని ఎరుగను.”

“ఇంక తప్పదు అలంకృతా! ఇక్కడే అలవాటు చేసుకోవాలి.”

కళ్య తుడుచుకుంటూ గబగబా దుజ్జిగన్నం ఒక్కటే తింది అలంకృత.

“అమ్మ వంట బ్రహ్మాండంగా చేస్తుంది. నువ్వేం తిన్నేదు కానీ!”

“నేనూ నేర్చుకోనా అత్తగారి దగ్గర!”

“నేర్చుకుంటే నేర్చుకో కానీ నాకు చేసి పెట్టరు. అమ్మ చేతివంట తిన్నాక నీ చేతి వంట తిన్నేను.”

అలంకృతకి ఏడుపు రాలేదంతే.

ప్రతీకార జ్వాల రగిలించంతే!

ఆ రోజు అప్రమేయ్ స్నేహితులు ఇంటికొచ్చారు.

వాళ్ళంతా అతన్ని అభినందించారు. అంత చక్కటి భార్యని పొందినందుకు!

ఫస్ట్ నైట్ గురించి అడిగారు.

తమ తమ అనుభవాలను గురించి సినిమాల్లో ఫస్ట్ నైట్స్ గురించి మాట్లాడారు. అంతా వెళ్ళిపోయారు.

ఆ తర్వాత అలంకృతని చూడగానే

“మీ ఆమ్మాయికే పెళ్ళి పెటాకులు మానేసి హాయిగా మీ దగ్గరే ఉంచేసుకోవాలింది.”

“అదేంటి బాబూ?”

“అదంతెనండి! నేను పెళ్ళాంతో కాపురం చెయ్యాలనుకున్నాను కానీ పాపాయితో కాదండి!”

“కరెక్ట్ గా చెప్పావు అప్రమేయ్! అలంకృత కూడా మంచి మొగుడిలో కాపురం చెయ్యాలని అనుకుంది కానీ ఆమ్మకొంగుకి వెళ్ళాడే బుజ్జిబాబుతో కాదు” అంది పక్క గదిలోంచి అన్నీ వింటున్న దీప్తి అటు వచ్చి.

అలంకృత వస్తుందని తెలిసి గంట క్రితమే వచ్చింది దీప్తి.

అశ్చర్యంగా చూసాడు అప్రమేయ్.

“కోపం తెచ్చుకోకు అప్రమేయ్! నువ్వు అలంకృతలో అనలేదా అమ్మే నీ ప్రాణమని! అమ్మ వంటే తంటానని! ఆఫీసు లమ్మలో సవ్యంగా ఉంటుంది తెలిస్తేనే సుంసారం

చేస్తానని!”

“దీప్తి ప్లీజ్ ఇంక ఆపు!”

“నేను ఆపను అన్నయ్యా! అమ్మని ప్రేమించవద్దని అనడంలేదు కూడా! కానీ ఆలిని కూడా ప్రేమించమంటున్నాను. అమ్మ అమ్మే! ఆలి ఆలే! పెళ్ళాం కొంగుపట్టుకు తిరగడం ఎంత తప్పో అమ్మకూచి అన్నట్టు ప్రవర్తించడమూ అంతే తప్పు.”

అప్రమేయ్ ఇంక మాట్లాడలేదు.

“ఏయ్ ఎందుకు నవ్వుతున్నావ్?” అలంకృతని పెనవేసుకుంటూ అప్రమేయ్ అడిగాడు.

“అమ్మ గుర్తొచ్చింది!” అంటే అదిగో అదే వొద్దు ... అమెని మాట్లాడనియకుండా అతను పూర్తిగా ఆమె మీద వారిపోయాడు.

విష కీలుకం

“అఫికా దేశ ఉష్ణమండల ప్రదేశాలలో నాలుగు మిలియను చదరపు మైళ్ల వైశాల్యం గుమిగూడే ట్యూ ట్యూ రుగలు ప్రపంచంలో మిక్కిలి విషకరమైనవి. ఇవి కుట్టినప్పుడు వచ్చే విషబిందువు శరీరంలో వేరి ప్రమాదం కలుగచేస్తాయి. వెలి నిద్ర పట్టుకుంటుంది.

-డి.నరయణమూర్తి